

jaa i denne Henseende vilde det være heldigt, om der blev fastslaaet bestemte Regler for fremtidig Bonusfordeling. Den højtærede Finansminister lod, saa vidt jeg forstod ham, ikke til at mene, at den Tanke, jeg havde fremsat, var udførlig. Selvfølgelig, for mig som Rægmand er det vanskeligt at sige, hvorvidt en saadan Forandring kan etableres i Statsanstalten; det kan jo meget godt være, at der er saadanne faktiske, tekniske Vanskeligheder, at det er umuligt, og det kan jo ogsaa tænkes, hvis man fastslog, at fremtidige Forsikringer ikke kunde faa Del i Statsanstaltens tidligere Formue gennem Bonusfordeling, at saa den Bonus, som — i det mindste i de første Aar — kunde blive disse ny tiltroende Medlemmer til Del, vilde blive saa ringe, at man kunde nære Frygt for, at Publikum, naar det vilde forsikre sig, ikke vilde søge til Statsanstalten, saa at denne ikke vilde kunne konkurrere med de private Forsikringsanstalter. Jeg skal ikke udtale noget bestemt derom, det er naturligvis et Spørgsmaal, som maa afgøres af de sagkyndige, navnlig af selve Statsanstalten, men hvis jeg ikke misforstod den ærede Finansminister, saa gav den ærede Minister mig for saa vidt Ret, som den ærede Minister indrømmede mig, at hvis man gif til en rundelig Bonus-Uddeling fra Statsanstaltens Side samtidig med, at man selvfølgelig bevarede Statsgarantien og til lige vedblev at virke med et betydeligt Reserveresond, kunde der være en Fare for de private Selskabers Virksomhed; disse kunde blive generede i deres Virksomhed og vilde altsaa vanskeligt kunne konkurrere med Statsanstalten. Hvis dette er rigtigt, og hvis det dernæst ogsaa er rigtigt, hvad jeg søgte at paavise i første Møde, at Statsanstalten paa en Maade ikke er i Stand til at optage Konkurrencen fuldt ud med de private Selskaber, medens paa den anden Side den Omstændighed, at Statsanstalten paa visse Punkter kan byde de forsikrede gunstigere Bilkar end de private Selskaber, kunde bevirke, at hæderlige og solide Selskaber efterhaanden trak sig tilbage fra Danmark, saa ser jeg ikke rettere, end at en Slutning af denne Indrømmelse vilde være, at hvis Statsanstalten skal vedblive at virke paa samme Maade som hidtil, og fremtidig give en rundelig Bonus, saa maa der —

som ogsaa det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen) bemærkede sidst — fra Lovgivningsmagtens Side skrives ind, og der maa indføres en virksom Kontrol med de private Livsforsikringselskaber, der arbejde her i Landet.

B. G. C. Jensen: Det foreliggende Lovforslag indeholder vistnok adskillige Forslag, som ere utvivlsomme Forbedringer. Jeg regner dertil for det første § 1, hvori det tillades Anstalten at tegne Forsikringer for et højere Beløb end tidligere, hvad enten det er Livsforsikringer eller aarlige Udbetalinger, altsaa Rente. — Jeg regner endvidere dertil Bestemmelsen om, at Bøder for forsinket Betaling af Præmien skulle delvis bortfalde, endvidere den Paragraf, som ophæver en tidligere Bestemmelse om, at for saa vidt Forsikringen overstiger en vis Sum, skal der betales en Tillægspræmie, en forhøjet Præmie. Det er utvivlsomt Forbedringer. Jeg tror ligeledes, at det maa anbefales, at man gaar den Vej, som Lovforslagets § 5 anviser, at man nemlig paa de Livrenter, der herefter tegnes, beregner en højere Betaling end hidtil. Det er jo nemlig godtgjort, at Livsforsikringsanstalten for Øjeblikket taber paa sine Livrenter, og det kan ikke gaa an at blive ved dermed, at man kan erhverve Livrenten for en mindre Sum, end Livrentens Værdi i Øjeblikket virkelig er. Men derimod er der et Par andre Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg anser for mindre heldige, og med Hensyn til hvilke jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger.

Den første er Lovforslagets § 2. Denne Paragraf tilsigter at indføre en Undtagelse fra den Regel, der findes i den nugældende Lovs § 10 andet Stykke. Dersom ærede Medlemmer vilde forsøge paa at læse § 10 i Loven af 1870 og saa spørge sig selv, naar De have læst den, om De forstaa et Ord af den, saa tror jeg, De alle vilde sige: Nej, det gøre vi ikke. Det er nu ikke meget heldigt at indføre en Undtagelse fra en Regel, som ikke let forstaaes af nogen. Denne Regel er udtrykt paa en Maade, som er altså matematisk til, at den kan forstaaes af Folk i Almindelighed. Jeg tror derfor, at det, forinden jeg forklarer, hvad Undtagelsen tilsigter, er nødvendigt, at jeg siger, hvad